

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om forberedelse af en ejendomsvurderingsreform [af Glistrup m. fl.].

(Lovforslag nr. 119. Fremsat 11/12 75).
Lovforslaget sættes til forhandling.

Ministeren for skatter og afgifter (*Svend Jakobsen*):

Fremskridtspartiet har foreslået, at der nedsættes en kommission for at forberede en reform af vurderingsarbejdet. Til forslaget skal jeg bemærke, at jeg ikke mener, der er behov for en sådan fuldstændig omlægning af vurderingsadministrationen og vurderingsarbejdet. Vurderingerne foretages af lokalkendte folk med erhvervs erfaring og kendskab til egnens priser. Vurderingsrådene får kontormæssig bistand af kommunens ejendomsskattekontor, og statsskatteinspektoratet sørger for instruktion og statistisk materiale.

Denne kombination af lægmænd og skattekundte teknikere giver et efter min mening hensigtsmæssigt system, som jeg ikke finder anledning til at ændre ud over, at det naturligvis til stadighed skal moderniseres i overensstemmelse med udviklingen. Sådanne moderniseringer er allerede sket ved omlægning af vurderingsrådenes kontorarbejde og ved oprettelse af skyldrådkontorer i forbindelse med amtstigningsinspektoraterne. Man har også gennem adskillige år benyttet edb-teknik ved udskrivning af vurderingsfortegnelser og vurderingsmeddelelser. Oprettelsen af det af boligministeren foreslåede bygnings- og boligregister vil give yderligere muligheder for forenklinger.

Jeg anser det for værdifuldt at fortsætte denne rolige udvikling og må derfor afvise forslaget om nedsættelse af den foreslåede kommission.

Jeg må i øvrigt tage afstand fra forslagsstillernes påstand om, at der foregår fejlvurderinger i et uacceptabelt stort omfang. Sammenholder man vurderingsresultatet fra de to sidste almindelige vurderinger med de konstaterede salgspriser for de ejendomme, der er solgt i det pågældende halvår, har der totalt været afvigelse på henholdsvis 7 pct. og 8 pct., og en sådan afvigelse kan ikke anses for uacceptabel. Antallet af klager er da også forholdsvis lille, målt procentuelt. Vurderingen i 1973 blev således kun påkla-

get til skyldrådet for 2 pct. af ejendomme, og kun for 0,18 pct. blev der klaget til landsskatteretten.

Jeg må også afvise, at vurderingerne virker inflationsfremmende: de undersøgelser, som er foretaget i statsskatteinspektoratet, viser, at priserne for erhvervs ejendomme, herunder udlejningsejendomme, er bestemt af ejendommens indtægtsmuligheder, og at priserne på parcelhuse og andre ikke-erhvervs mæssige ejendomme har sammenhæng med udviklingen i anskaffelsesomkostninger for nye ejendomme.

Da jeg som nævnt ikke kan gå ind for forslaget om nedsættelse af denne kommission, hvis sammensætning jeg i øvrigt ikke finder hensigtsmæssig, kan jeg heller ikke gå ind for forslaget om udsættelse af 16. alm. vurdering af denne grund. Spørgsmålet om en udsættelse har været rejst i anden anledning, og det er aftalt, som jeg tidligere har meddelt her i folketinget, at dette spørgsmål skal drøftes og vurderes, men jeg vil godt tilføje, at det er mit udgangspunkt for overvejelserne, at vi så vidt muligt skal overholde de tidsterminer for vurderingerne, som er forud fastsat, og det vil sige, at der skal meget vægtige argumenter til en udsættelse af 16. alm. vurdering, argumenter, som jeg ikke umiddelbart ser er til stede.

Ove Hansen (S):

Vi fra vor side er betænkelige ved at imødekomme det, som man her foreslår. En udskydelse af 16. alm. vurdering er, som ministeren også lige har udtalt, noget man må overveje meget nøje. De problemer, der kan opstå i forbindelse med den almindelige vurdering, vil fremdeles være til stede, ja, vil blive endnu større, hvis der foretages en udskydelse.

Det er min opfattelse, at vurderingsrådene landet over gør et arbejde, som vi kan være tilfreds med: de overvejer virkelig, hvilke værdiansættelser de skal give ejendommen. Jeg synes ligesom ministeren, at antallet af klager over ansættelserne er lille i forhold til det store arbejde, vurderingerne medfører.

Fra mit partis side kan vi altså ikke medvirke til lovforslagets gennemførelse, og jeg synes også, der er grund til at afvente virkningerne af lovgivningen om et boligregister.

Jacob Sørensen (V):

Som lovforslaget er formuleret, kunne man næsten få den opfattelse, at det var udsættelsen, der var det primære, og ikke ændringen i vurderingsreglerne. Dertil kan jeg sige, at vi fra venstre er imod forslaget om udsættelse af den 16. alm. vurdering, medmindre der er tilstrækkelig enighed om sådanne ændringer, at man kan forudse, at den 16. alm. vurdering ikke vil få gyldighed i mere end en kort periode; så kan der være tale om, at man kan diskutere en udsættelse.

Der foreslås nedsat en kommission, og det skrives i bemærkningerne, hvad man forventer at kommissionen skal finde frem til. Derved giver forslagsstillerne udtryk for deres syn på, hvad man kunne ønske sig med hensyn til regler for vurdering af fast ejendom. Til de tanker, der er skitseret dér, må jeg sige, at jeg ikke tror, det vil være muligt at sikre en rimeligt sikker vurdering, tilstrækkeligt varieret efter de forskelle, der er i landet fra egn til egn. Det vil nok være temmelig umuligt at gøre på denne enkle og mekaniserede måde, som skitseres i bemærkningerne.

I øvrigt har vi jo nu forslaget liggende til ændringer og forenklinger i forbindelse med boligregistreringen, og jeg finder det derfor mindre hensigtsmæssigt på nuværende tidspunkt at nedsætte en ny kommission til behandling af dette område. Vi kan derfor ikke umiddelbart give tilslutning til forslaget, men er naturligvis villige til at diskutere problemerne i udvalget.

Maistød (FP):

Jeg synes i hvert fald, det er positivt, at venstre gerne vil være med til at diskutere forslaget i udvalget. Jeg vil endvidere sige, at jeg anser en fejlprocent på 7-8 for at være af betydning. Jeg mener, at der i sidste uge i forbindelse med boligministerens og skatteministerens forslag var enighed om, at man ved hjælp af edb-teknik og boligregistrering ville komme frem til noget rigtigt. Og det her må så være en fornuftig måde at gribe en sådan arbejdsopgave an på, når man ved, at det traditionelle vurderingsapparat ikke slår til.

Man erkender altså, at vi skal have en ny teknik, og dermed at den gamle teknik ikke har slået til, men man vil ikke være med til

at nedsætte en kommission, der kan kulegrave de forskellige problemer.

Der er jo også økonomi med ved den 16. alm. vurdering den 1. april 1977. Med den pengeforringelse, vi må se i øjnene vil være stærkt fremherskende i de næste år, er det væsentligt, at man også får konsekvenserne af en vurdering af vores ejendomsværdier ind, og at det ikke kun sker hver 4. år, men sker løbende, som vi har foreslået. Vi er, som vi har skrevet i bemærkningerne, åbne over for andre forslag, og vi er udmærket klar over, at det er problemer, hvor folketinget kan være stærkt delt, og at der er en snæver balance imellem de to formentlige antal af medlemmer: et lille flertal for det ene og et lille mindretal for det andet. Når man nu har en sådan situation i folketinget, synes vi, det er rimeligt, at man løser disse problemer i et kommissionsarbejde fremfor at majorisere et eller andet lovforslag igennem. Vi håber ministeren vil ændre stilling, og at vi får et fornuftigt udvalgsarbejde.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Det radikale venstre kan ikke være enig i, at vi skal udskyde ejendomsvurderingen, og vi tror ikke, det er en god fremgangsmåde at nedsætte en kommission til at overveje de problemer, der er omkring vurderingen af faste ejendomme.

Når det er sagt, vil jeg gerne føje til, at vi gerne under et udvalgsarbejde med dette forslag vil drøfte, om det ikke allerede nu er muligt at gennemføre visse ændringer af de almindelige vurderinger, der finder sted hvert 4. år, ligesom det jo viste sig at være muligt maskinelt at påføre de skemaer, der udsendes til ejendomsbesidderne, visse oplysninger. Det lykkedes jo at få det gennemført med hensyn til selvangivelsen, så mon ikke vi allerede nu kan nå noget dér? Som det blev nævnt af hr. Jacob Sørensen, vil det jo nok i forbindelse med udvidelsen af det kommunale ejendomsregister være muligt yderligere at simplificere vurderingen, og det er jo da også forudsat i de love, der blev fremsat dengang.

Men vi deler også den bekymring, der er udtalt fra fremskridtspartiet, ved at man får det, som man vel kan kalde en chokbehandling hvert 4. år. Det var nok rimeligere, om vi kunne komme frem til en lempeligere udvikling i vurderingen af ejendomme-

[Bernhard Baunsgaard.]

ne, så vi ikke hvert 4. år fik denne voldsomme stigning, men det er jo sådan set også allerede forberedt gennem boligforliget, hvor man det første år lægger 15 pct. til, derefter 25 pct. og så 35 pct. til. Det skal vi nok drøfte nærmere, og det gør vi altså gerne i udvalget.

Hagen Hagensen (KF):

Dette forslag burde vel nok have været behandlet i forbindelse med behandlingen af forslaget om ændring af lov om vurdering af landets faste ejendomme. Da det lige nævnte forslag var til behandling, gav vi udtryk for, at en udsættelse af 16. alm. vurdering ikke er ønskelig. Det vil skabe usikkerhed hos borgerne, hvis man går bort fra de fastlagte tidsterminer.

Vi kan derfor ikke tilslutte os den del af det foreliggende forslag, der går ud på en udskydelse af 16. alm. vurdering, og vi mener, at omfattende ændringer af vort vurderingssystem, om det overhovedet skal gøres, ikke kan nås før. Derfor kan vi heller ikke nu tilslutte os forslaget om at nedsætte en kommission på det beskrevne grundlag og med den foreslåede sammensætning. Vi kunne slutte os til at forenkle vores vurderingssystem, men bevare en lokal klageadgang. Men de tanker, som fremskridtpartiet gør sig om, hvorledes det fremover skulle virke og fungere, kan vi i hvert fald slet ikke umiddelbart slutte os til. Vi tror ikke, de vil give en ensartet vurdering af ejendommene.

Vi kan i det hele taget se på forslaget og de tanker, det indeholder, i forbindelse med det lovforslag, der allerede er til behandling. Men én ting er væsentlig, og det er, at vi vil søge at afbøde de urimelige virkninger af 16. alm. vurdering, som vi formoder vil komme, og derfor har vi fra vort partis side fremsat et beslutningsforslag i dag om at forberede en lovgivning, der sørger for, at der kan fastsættes forhøjede formueskattegrænser i takt med den kommende vurderings forhøjelser og nedsættelser af lejeværdien af egen bolig i forhold til de stigninger, der vil komme i ejendomsværdierne. Også på andre måder vil vi søge at ændre virkningerne af ejendomsvurderingen således, at risikoen for stigninger af grundskatter begrænses, det være sagt både af hensyn til ejere og lejere.

Disse tanker vil vi gerne have bliver fremmet og også, at vi lader det forslag, der her er til behandling, indgå i de overvejelser, som udvalget må gøre sig om hele ejendomsvurderings spørgsmålet.

Kaj Hansen (DKP):

Vi kan ikke anbefale dette lovforslag, og jeg skal kort begrunde hvorfor. Vi kan ikke gå med til at udskyde 16. alm. ejendomsvurdering; det er jo i virkeligheden sådan, at priserne på jord og ejendomme stiger, uanset om man vurderer eller ikke vurderer. Nu er værdistigningerne oppe på godt 100 mia. kr., og vi kan ikke indse, hvorfor de ikke skulle registreres. Der er også en anden ting, man ikke tager i betragtning, og det er den skævhed, der kommer ind i det: man går simpelt hen ud fra, at de stigninger, der er sket siden 15. alm. ejendomsvurdering, er ensartede, men det er de jo slet ikke. Gartnerierne er f. eks. kun steget i et beskedent omfang, medens parcelhuse og landbrugshuse er steget ganske voldsomt, og det er klart, at den skævhed vil komme til udtryk i forskellig lejeværdi. En udsættelse af vurderingen vil derfor fastholde beregningsgrundlaget, således at der ikke tages forskelligartet stilling til lejeværdien og ejendomsskatter, alt efter, om der er tale om jord eller forskellige bygningstyper, hvis man bare fortsætter med 15. alm. vurdering. Det kan vi altså ikke tiltræde.

Forslaget indebærer også, at der skulle nedsættes en kommission; nu ved vi ikke rigtig, hvad den kommission skal foretage sig, men vi vil ikke i alle tilfælde sætte os imod, at der nedsættes en kommission til at studere ejendomsvurderingen og den form, den har, men som forslaget er kædet sammen, kan vi i hvert fald ikke være med til at gennemføre det.

Ordføreren for forslagsstillerne (Glistrup):

Nogle af de sorteste sider ved dansk samfundsøkonomi i disse år har forbindelse med, at det danske prisniveau er kommet til at ligge for højt sammenlignet med, hvad man har i de omliggende lande. Derfor tror jeg, at alle ti partier, der er repræsenteret herinde, er enige om, at det er væsentligt at foretage sig skridt, som kan hindre, at dette svælg bliver yderligere uddybet, og som måske kan fremme, at vi får en kroneværdi,

[Glistrup.]

der i realkøbekraft er noget stærkere i forhold til de forskellige udenlandske valutaer. Når dette er tilfældet, er det så ganske åbenbart, at vi må være på vagt, når vi skuer ud efter, hvilke skær vor samfundsskude kan løbe på i den kommende sejlads, efter de steder, der kan medføre, at dette forhold yderligere kan blive forringet set med den danske nations øjne.

Dér har vi en bitter erfaring igennem utallige almindelige ejendomsvurderinger for, at der rent faktisk i kølvandet på en ejendomsvurdering indtræder en ganske ekstraordinær prisstigning, som alene kan begrundes i dette rent psykologiske, at man nu har fået et stykke papir ind igennem brevsprækken, der viser, at den officielle vurdering på éns ejendom nu er blevet 400.000 kr., mens den tidligere måske var 325.000 kr. All right, så er danskere rent automatisk, hvad enten de er købere eller sælgere, nu engang indrettet sådan, at prisen skal være nogle procent — 10, 20, 30, eller hvor meget det nu skal være — over det, som de offentlige myndigheder har sagt ejendommen er værd. Disse uheldige virkninger vil være særlig ulykkelige med den arbejdsløshedssituation, den valutagældssituation, vi nu er inde i, og derfor er der meget stærke grunde til at foreslå 16. alm. vurdering udsat, og det er da også det, det foreliggende forslags § 1 går ud på.

Det er selvfølgelig interessant og glædeligt at høre, at ministeren og socialdemokratiet er rede til at overveje, om man eventuelt skal udsætte 16. alm. vurdering; om det så skal begrundes på en anden måde, end fremskridtspartiet begrunder det, ser vi så nogenlunde stort på, for det afgørende er, at man når frem til resultatet.

Men med alle de nære krav, der stilles i den økonomiske politik i denne tid, er det, ligesom man ikke rigtig orker fra regeringspartiets side at se frem til det, der ligger 13 måneder ude i fremtiden, og derfor er man altså ikke beredt til at tage denne sag op til realitetsbehandling på nuværende tidspunkt.

Jeg opfordrer imidlertid til, at man også ofrer lidt tid og kræfter på dette spørgsmål. For vurderingsapparatet er jo sådan opbygget, at det er et meget tungt administrativt hverv, der sættes i bevægelse i det øjeblik,

man bare er minus 12 måneder i forhold til vurderingsdagen, og derfor er dette, selv om det direkte drejer sig om noget, der skal ske pr. 1. april 1977, noget, der i virkeligheden haster, og derfor tror jeg, at de overvejelser, ministeren sagde han ville gøre sig i anden forbindelse, bør fremskyndes, sådan at de når frem til en afklaring i løbet af 14 dage eller en måned, sådan at man i givet fald kan se, hvad der kan bære, og hvad der ikke kan bære.

Dér kom ministeren så med en hyldest til vort vurderingsapparat, som vi har kendt det igennem de mange år. Det var sikkert også ganske udmærket for samfundet, som det var, dengang man i århundredets begyndelse indførte dette vurderingsapparat, men der er sket mange afgørende ændringer siden da. Prisudviklingen foregår jo med en anderledes rygende raket fart, som også hr. Kaj Hansen var inde på, end den gjorde i gamle dage. Derfor er der al mulig grund til, at justeringerne sker hyppigere end nu, hvor man med lange perioders mellemrum registrerer, hvordan ejendomsprisudviklingen har været. Der er sket det, at en stand, der faktisk ingen rolle spillede, da vi fik vurderingssystemet, nemlig ejendomsmæglerne, nu har opbygget en faglig dygtighed og en indsigt i, hvordan hele prisudviklingen er på ejendomsområdet, hvilket gør det ganske unaturligt at holde dem uden for vurderingsapparatet på den måde, som det sker i øjeblikket. Også mange andre hensyn nødvendiggør, at der nu kommer et grundlæggende arbejde med henblik på, om vi skal have ejendomsvurderingsapparatet ændret, og et sådant arbejde kan kun udføres med politiske repræsentanter, for der er så mange politiske tråde til selve problemet om ejendomsbeskatningen og ejendomsvurderingen og dets virkninger på mange skatteforhold, at man også må vedtage forslaget §§ 2 og 3.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til skatte- og afgiftsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg

[Formanden.]

det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til folketingsbeslutning om flytning af beregning og opkrævning af kildeskat fra arbejdsgivere til pengeinstitutter [af Jens Foged m. fl.].

(Andre selvst. forslag nr. XLVIII. Fremsat 11/12 75).

Forslaget sattes til forhandling.

Ministeren for skatter og afgifter (*Svend Jakobsen*):

Efter det fremsatte forslag til folketingsbeslutning opfordres regeringen til at genoptage undersøgelserne af en ordning, hvorefter pengeinstitutterne kan overtage arbejdsgivernes opgave med at beregne og afregne kildeskat. Som begrundelse fremhæver forslagsstillerne navnlig hensynet til erhvervs livet, især de mindre virksomheder.

I januar 1973 nedsatte den daværende finansminister en arbejdsgruppe, der året efter, i juni 1974, afgav en redegørelse, som var grundlaget for de videre overvejelser. I februar 1975, altså 2 år efter at arbejdet blev indledt, stillede jeg undersøgelserne i bero.

I arbejdsgruppen var pengeinstitutterne, herunder postgirokontoret, repræsenteret. Arbejdsgruppen skulle undersøge mulighederne for, at pengeinstitutterne kan overtage opgaverne med beregning, indeholdelse og afregning af A-skat. Den tog ikke stilling til, om den ordning, man skitserede, burde erstatte den nuværende ordning. Arbejdsgruppens redegørelse indeholder heller ingen nærmere vurdering af, om nyordningen ville betyde en arbejdsmæssig lettelse for arbejdsgiverne.

Den skitserede ordning går i store træk ud på, at arbejdsgiveren ved hver lønudbetaling sender specificerede lønoplysninger til sit pengeinstitut og samtidig stiller lønnen til rådighed for dette. Institutet beregner ikke selv skatten, men sender indkomstoplysningerne videre til et særligt kildeskattecenter, der er fælles for hele landet. I centret beregnes A-skatten ved hjælp af edb på grundlag af skatteoplysningerne, der modta-

ges fra kildeskattecenteret. På denne måde overflødiggøres skattekortene.

Når skatten er beregnet, overføres A-skatten til kildeskattecenteret fra arbejdsgiverens pengeinstitut, medens den resterende løn overføres til en lønkonto i lønmodtagerens pengeinstitut. Arbejdsgiveren modtager kvitteringsmateriale fra kildeskattecenteret og kontrollerer, at A-indkomsterne er korrekte.

Under forudsætning af, at der ikke indtræder forsinkelse, kan lønnen være til rådighed for lønmodtageren 3 dage efter, at arbejdsgiveren har afgivet indkomstoplysningerne til sit pengeinstitut. Ordningen skal omfatte alle former for A-indkomst og være obligatorisk for alle indeholdelsespligtige og alle modtagere af A-indkomst. I realiteten forudsætter ordningen endvidere, at så godt som alle pengeinstitutterne er med i ordningen.

Arbejdsgiverforeningen, LO og FTF har i udtalelser om redegørelsen vendt sig mod den skitserede ordning. Arbejdsgiverforeningen advarer mod nye eksperimenter vedrørende opkrævningsrutinerne og giver udtryk for, at kildeskatteadministrationen nu er indarbejdet i de fleste virksomheder; det vil derfor kun være et fåtal af virksomheder, der vil foretrække en pengeinstitutordning.

Arbejdsgiverforeningen henviser endvidere til, at den centraliserede ordning vil være meget sårbar over for fejl, og rejser spørgsmål om arbejdsgiverens ansvar for rettidig og korrekt udbetaling af løn.

Lønmodtagerorganisationerne er i deres udtalelse inde på de samme problemer med forsinkelser i lønudbetalingen. Man vender sig desuden imod, at alle lønmodtagere skal oprette lønkonti og vente 3 dage med afregning af lønnen, også hvor de hidtil har fået afregning straks efter arbejdsdagens ophør.

Kommunernes Landsforening har ligeledes udtalt sig negativt om ordningen. Man anslår, at lettelserne for arbejdsgiverne mere end opvejes af det betydelige merarbejde ved i forbindelse med hver eneste lønudbetaling at udfylde blanketter med lønoplysninger til det offentlige og senere gennemgå det fra kildeskattecenteret modtagne kontrolmateriale.

Det årlige antal indberetninger fra arbejdsgiverne anslås at stige fra det nuvæ-